

Sygn. akt IV CZ 11/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa K. Ł. i C. W.

przeciwko Z. Spółdzielni Mieszkaniowej

o stwierdzenie nieważności uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 kwietnia 2013 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej Z. Spółdzielni Mieszkaniowej w sprawie z powództwa K. Ł. i C. W. o stwierdzenie nieważności uchwały Spółdzielni. Przyczyną odrzucenia skargi na podstawie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 87¹ § 1 k.p.c. było nieprawidłowe umocowanie pełnomocnika pozwanej do jej zastępowania w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym.

W zażaleniu pozwana powołała się na odrzucenie skargi kasacyjnej przez Sąd Apelacyjny ze względu na wstąpienie do postępowania pełnomocnika pozwanej, który sporządził wyłącznie uzasadnienie wyroku (zapewne chodziło o uzasadnienie wniosku) o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, co było zdaniem skarżącej nieprawidłowe. Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w całym postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje strony zastępstwo adwokata lub radcy prawnego. Dotyczy to także, co przyznaje skarżąca w uzasadnieniu zażalenia, cytując powołany przepis, czynności podejmowanych najpierw przed sądem niższej instancji, które są związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym. Odnosi się to zatem zwłaszcza do wniesienia w terminie skargi kasacyjnej przez adwokata lub radcę prawnego, mającego stosowne pełnomocnictwo. Jak wynika z ustaleń w sprawie, brak takiego pełnomocnictwa został dostrzeżony przez Przewodniczącego Wydziału Cywilnego Sądu Apelacyjnego, który zarządzeniem z dnia 17 sierpnia 2012 r. wezwał pełnomocnika pozwanej, nie tylko do sformułowania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (pkt 1), ale również (pkt 2) do nadesłania pełnomocnictwa upoważniającego do zastępstwa pozwanej w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym, a to ze względu na uznanie, że pełnomocnictwo udzielone dnia 3 czerwca 2011 r. obejmuje wyłącznie umocowanie do zastępowania pozwanej przed sądami powszechnymi. Towarzyszyło temu wezwanie Przewodniczącego, doręczone wnoszącemu

w imieniu pozwanego skargę kasacyjną radcy prawnemu A. U. dnia 22 sierpnia 2012 r., do uzupełnienia wymienionych braków formalnych w ciągu tygodnia, pod rygorem odrzucenia skargi.

W miejsce radcy prawnego A. U. uzupełnienie wskazanych braków formalnych poczyniła radca prawny A. N., która jednocześnie przedstawiła pełnomocnictwo do reprezentowania pozwanej ze skargi kasacyjnej. W tej sytuacji Przewodniczący Wydziału uznał za prawidłowe wykonanie wcześniejszego zarządzenia i nadał bieg skardze kasacyjnej. Jednakże po przedstawieniu skargi wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu zostały one zwrócone przy piśmie z dnia 22 października 2012 r., sygn. akt IV CSK 552/12. Wyniknęło to ze stwierdzenia, że pełnomocnik pozwanej wnoszący skargę kasacyjną nie miał do tego upoważnienia w treści przedstawionego pełnomocnictwa, co trafnie ocenił już Przewodniczący Wydziału Sądu Apelacyjnego. Z kolei, mająca już prawidłowe pełnomocnictwo radca prawny A. N. nie wносиła skargi, a tylko ją uzupełniła o wymagany wniosek z uzasadnieniem o przyjęcie skargi do rozpoznania. Nie jest zatem tak, jak twierdzi pozwana w uzasadnieniu zażalenia, że przez to, iż radca prawny A. N. weszła w prawa i obowiązki poprzednika, rady prawnego A. U., nastąpiło usankcjonowanie wniesionej przez niego skargi kasacyjnej. Nie można też rzec, że skarga kasacyjna sporządzona przez poprzednika została tylko uzupełniona przez radcę prawnego A. N., gdyż, jak stwierdza skarżąca w uzasadnieniu zażalenia, dopiero radca N. została ustanowiona w sprawie do wniesienia skargi kasacyjnej. Tej skargi jednak nie wносиła, a wniósł ją pełnomocnik nie mający odpowiedniego pełnomocnictwa, co sprawiło, że wniesienie skargi nastąpiło bezskutecznie.

Mając to na uwadze należało podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego w zaskarżonym postanowieniu i na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalić zażalenie.